

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [apie 1916-08-08], [Petrogradas].

Toji išglušėlių ligoninė in mane

Toji išglušėlių ligoninė in mane turbūt šiek tiek paveikė: šit jau dvi dieni kaip išėjau iš jos ir pradėjau po truputį sargalioti — galva skauda be perstojo ir taip, kad aš galvot ir suprast nieko negaliu. Ir silpna kažko visam taip. Gaila, kad ligoninėj taip nebuvo. Bet jau vis tiek. Vakar gavau tavo laišką. Skaičiau, skaičiau ir nieko nesupratau. Taip ir nežinau, ką tau in tai atsakyti. Kažkokios manijos skverbiasi galvon ir su jomis nieko aš negaliu pasidaryti. Bet tai turbūt tik kelios dienos taip bus. Paskui atsilsėsiu ir vėlei viskas gerai bus.

Tajādien, kai išėjau iš ligoninės — ūpas buvo labai geras. Norėjos rėkti ir dainuoti, ir skrajoti. Rodos, inkaušęs buvau. Tai iš tojo džiaugsmo buvau nuėjęs in Maniuką [1], net — ėmėm ir susitaikėm... Matai, ji buvo trupučiuoką užsigavusi. Juk aš jai patsai siūl[i]ausiu mokinti, buvau pradėjęs reguliariai vaikščiot pamokoms ir paskui staiga, prižadėjęs in ją nueit, — kaip šulinyje dingau. Dabar vėlei žadėjau nueit, tik jau mokinti — tai noro neturiu... Kur man dabar kas nors rimtesnio, kad man rūpi kur nors in mišką, in tamsų, kur dainos laukinės, kur plotai nematuoti, ir neapčiuopiami, ir neineinami, kur nėra nė pančių, nė šešėlių, nė kalėjimų, kur vien tik pasakos ir gaudėsiai. Maniukas žmogus rimtas, o kur man, vėjavaikiui, ją mokinti. Ir būt gerai, kad šį mėnesį išvažiuot kur nors visai už miesto, in Mares, kad nieko nebematyti ir niekas nebegriaužtų... Tik kažin ar pasiseks — mat Varno [2] nėra, o nuo jo daug kas priguli...

Viskas būtų kuo geriausiai, kad toji galva nustotų kuo greičiausiai skaudėjusi ir sukusis... Užtat aš tau ir rašau, Sesule, taip maža, nes tiesiog fiziškai negaliu. Tik tu, žiūrėk, pasirūpink greičiau in Maskvą atvažiuot. Aš manau, kad pabaigoj šio mėnesio aš jau būsiu joje.

Kloniokies Zosei [3] ir Danutei [4].

Būk Saulėta, sesule.

Tav[o] Bol[yti]s

KOMENTARAI

[1] Marija Grikinytė, inžinieriaus Petro Narutavičiaus pusseserė, vadinta „Maniuka“.

[2] Adomas Varnas.

[3] Sofija Kymantaitė-Čiurlionienė.

[4] Danutė Čiurlionytė.